

Escull entre un d'aquests tres poemes:

VENJANÇA, d'Enric Casasses

A dins del pit jo hi tinc
punyals de coloraines
clavats als troncs dels pins
cridant venjança!
Ben lluny s'emporti el crit
la tramuntana.
Avall, camí del mar,
la terra es fa més aspra,
hi ha marges recremats
i una barraca
i els dos dragons gegants
guardant la cala.
El boig ferit de por
s'asseu arran de l'aigua
fent rigalets, amor,
amb pedres planes
que fan sis o set bots
i santes pasqües.

TRES NOIES, de Josep Carner

Passen tres noies, totes de blanc,
sota una pluja de sol batent,
mans enllaçades, galtes rosades
i cabelleres volant al vent.

Inconegudes ja de llurs mares,
van deleroses qui sap a on;
sembla que estrenin el goig de l'herba
i que refacin el cor del món.
Oh nova glòria, ben tots memòria!
Ulls que llampeguen i boca ardent,
mans enllaçades, galtes rosades
i cabelleres volant al vent!

ESCARABATS, de Narcís Comadira

Lents, lluent,
per les coves més fosques
que ells mateixos excaven,
fan camí consirosos.
Senten l'altra presència?
Altres èlitres durs?
Dubten, retrocedeixen,
tots amb el seu fardell.
De cop,
hi ha un refrec instintiu.
Goig o dolor? S'ataquen
acarnissadament,
llancen suc verinosos.
Una dansa macabra
de taüts xarolats.
Hi ha qui perd i qui guanya.
Tu mira-te'ls: recorda

que també et són germans.

REVOLUCIÓ CONSTRUÏDA, de Joan Brossa

Subratlla la raó qui no la té,

la pols ressona damunt l'estructura,

i mar i terra mostren la juntura

girada per la sang i pel diner.

El qui exerceix el poder, no cal fer

embuts, s'omple el barret de confitura,

es torna defensor de la cultura

i en tot ans primeríssim que primer.

Estrofa, crida, deixa't d'ors i emblemes!

El pensament traspua aquests poemes

i obre les ales al vast horitzó.

Guanya amb els seus ocells tots els dilemes

i escampa la certesa que res no

ens cal sinó la Revolució.